

„V hostinci nemáme jediné místo“

Karlovi bylo dvanáct a chodil teprve do páté třídy. Dvakrát totiž propadl. Byl to takový velký, pomalý dobrák, ale mezi dětmi byl oblíbený. Vždycky byl milý, ochotný a měl ustavičně dobrou náladu. Jaksi samo sebou se stal ochráncem nejmenších dětí. Největší událost školního roku bylo jako pokaždé vánoční představení. Karel toužil hrát pastýře s flétnou, ale paní učitelka mu svěřila důležitější roli - měl hrát hostinského. Karel se tak nebude muset učit mnoho textu a svým vzhledem určitě dodá odmítnutí noclehu Josefovi a Marii na síle.

Před představením se sál zaplnil rodiči a příbuznými do posledního místečka. Nikdo však neprožíval kouzlo Vánoc silněji než Karel.

Když nadešla jeho chvíle, Josef zvolna kráčel jevištěm a podpíral při tom Marii. Josef zabušil na dřevěné dveře připevněné do papírových kulis. Právě na to Karel v roli hostinského čekal.

„Co chcete?“ zeptal se zhurta, jakmile je uviděl.

„Hledáme nocleh.“

„Tak ho hledejte jinde. Hostinec je plný až po střechu.“ I když Karel stál možná příliš nehybně, zněl jeho hlas velmi rozhodně.

„Pane, hledali jsme už všude, ale marně. Máme za sebou dlouhou cestu a jsme k smrti unavení.“

„V hostinci pro vás místo nemám,“ namítl Karel zamračeně.

„Prosím vás, pane hostinský, buďte od té dobroty, moje žena Marie čeká dítě a potřebuje si někde odpočinout. Určitě pro ní nějaké místo najdete. Už nemůže jít dál.“ V tento okamžik hostinský poprvé jako by roztál a pohlédl na Marii. Následovalo dlouhé ticho. Dost dlouhé na to, aby v publiku vyvolalo údiv.

„Ne! Jděte pryč!“ šeptala nápověda za kulisami.

„Ne,“ opakoval Karel automaticky. „Jděte pryč.“

Josef k sobě zarmouceně přitiskl Marii, která mu nešťastně položila hlavu na rameno, a odcházeli ze scény. Místo toho, aby hostinský Karel zabouchl dveře, zůstal stát na prahu a díval se za vzdalujícím se párem - s otevřenou pusou, tváří zachmuřenou starostmi a se slzami v očích.

Z ničeho nic se představení zamotalo.

„Josefe, nikam nechod!“ zavolal Karel. „Vrať se i s Marií ke mně!“ a s širokým úsměvem navrhl: „Můžete přespat v mém pokoji.“ Podle mínění některých ten hlupák Karel celou vánoční hru zkažil.

Ale pro jiné, a byla jich většina, tohle vánoční představení bylo nejkrásnější ze všech, které v životě viděli.